

Lezing: Handelingen 2:41-47

Dia 1

Door de doop kom je terecht in de kerk.

Je wordt ingelijfd in een groter geheel.

Je hoort ergens bij.

Je bent niet alleen meer de dochter van Jacob en Marleen, maar je wordt het zusje van meer dan 1000 andere mensen.

Een veelkleurige kerk.

Dia 2

We lezen in het bijbelboek Handelingen over het ontstaan van deze christelijke kerk. Nadat Jezus naar de hemel terug ging, liet hij zijn volgelingen niet alleen, maar hij vervulde hen met zijn Geest. Dat gebeurde op het Pinksterfeest. In een klap ontstond er een gigantische christelijke kerk, allemaal Joden die in Jezus de messias leerden kennen. Er waren 120 leerlingen van Jezus, maar op 1 dag kwamen er 3000 bij en nog dagelijks groeide de groep.

In een paar karaktertrekken wordt hier een schets gegeven van hoe die gemeente eruit zag. Vier trekken. En bij al die trekken goed om eens in de spiegel te kijken of dat nog steeds zo is in de christelijke kerk.

* Ze waren leergierig, ze wilden samen meer te weten komen over Jezus. En wie kan je daar beter over vertellen dan mensen die zelf jaren met hem opgetrokken waren, de apostelen.

* Ze vormden met elkaar een gemeenschap. Meer dan 3000 mensen? Hoe krijg je dat voor elkaar? Je kunt denken aan de vorm, aan structuren, maar het grote geheim is: liefde voor Jezus en impulsen van binnen uit door de Geest van Jezus.

Dagelijks (! Lees je dat goed?) dagelijks gingen ze naar de tempel, bij de offers zoals ze dat als Joden altijd al gewend waren, maar ze kwamen ook dagelijks bij elkaar over de vloer en gebruikten samen de maaltijden. En dat niet alleen: ze kregen oog voor de minder bedeelden, ze verkochten hun bezittingen, en gaven gewoon weg wat ze over hadden.

* Ze braken het brood met elkaar.

Dat doet denken aan de viering van het avondmaal, niet 4 of 6 x per jaar in een groot kerkgebouw, zoals wij volgende week s morgens hier in de kerk ook weer willen doen, maar dagelijks als herinnering aan de laatste maaltijd van Christus, toen hij dit sacrament instelde van gebroken brood als zichtbare herinnering en vertegenwoordiging van zijn lichaam dat hij op het kruis voor ons offerde. Maar het ging niet alleen om een plechtigheid die buiten het gewone leven stond, het was verbonden met gewone maaltijden bij elkaar thuis.

* En verder werd deze eerste gemeente gekarakteriseerd door gebed. Veel gebed. Ze wijdden zich aan het gebed. Gebed was hen op het lijf geschreven.

En verder: ze bleven maar groeien. 3000 op de eerste dag. En dagelijks daarna.

Wat denk je als je dit hoort en als je dit probeer toever te plaatsten in onze eigen stad en tijd?

Kun je je het voorstellen?

Dia 3

Wat roept dit op bij jezelf?

Maakt het je jaloers, want hoe blij ik ook ben met de Oosterkerk, ik herken me als kerk van vandaag niet echt zo in dit plaatje.

Maakt het je verlangend?

Of vooral ook dankbaar omdat je je bij alle verschil toch ook veel overeenkomst voelt, we zijn toch nog steeds een gemeenschap, we vieren het avondmaal, we willen meer over Jezus leren, we kennen de kracht van gebed.

Of voel je ook afweer: ja hallo, er is toch nog wel wat meer dan alleen maar kerk zijn, hadden die gasten geen werk of zo? Hadden ze geen behoefte aan een beetje privacy?

Of kijk je er kritisch naar? Zou de schrijver van dit bijbelboek Lucas het wat aangedikt hebben, wat geromantiseerd? Zoiets kan toch gewoon niet? Je hebt toch ook nog je gezin, je eigen leven....

Misschien goed om je dat eens af te vragen, praat er eens even over met je buurman of buurvrouw. Of als je daar geen zin hebt (en je hebt wat meer behoefte aan enige afstand en veiligheid) denk er voor jezelf eens over na.

.....

Bij mezelf voel ik een mengeling van al die reacties.

Ik voel ook onmacht.

Ik zou het wel willen, maar het lijkt wel of ik niet kan geloven dat dit mogelijk is.

Dia 4

Al eerder heb ik het eens met jullie gehad over dit boek, ik had er toen alleen nog maar een paar recensies van gelezen maar daarna ging er zelf in aan het lezen. Total Church, zo heet het ook in het Nederlands. Ik vond het een ontdekkend en schokkend en prachtig boek.

Het gaat precies hierover: hoe zou je kerkzijn en het leven van alledag weer meer met elkaar in verbinding kunnen krijgen? Nu is het vaak zo: je hebt je leven, en dat leven is in heel veel stukjes opgedeeld. Je hebt een baan (of niet), je volleybalt, je zit op voetballen, je hebt je gezin, of je vrienden, je leest graag, je hebt het gewoon hartstikke druk. O ja, en je bent ook nog lid van de kerk, daar moet er ook allemaal nog bij.

En als dat zo is, dan word je helemaal gek als je dan dit ideaal plaatje op je in laat werken, want dan denk je, ja hallo, alsof ik het nog niet druk genoeg heb. In dat stukje kerk van mij, zit echt geen rek meer.

Meer evangeliseren? Prima, maar eigenlijk heb ik er gewoon nooit tijd voor.

Dia 5

Wat ik leerde van wat dit boek laat zien uit de bijbel, is de uitdaging om je lidmaatschap van de kerk net als je christen zijn, net als het getuige zijn van Jezus, dat je dat niet moet zien als iets dat je ook bent of zou moeten doen naast andere dingen, maar als iets dat je identiteit vormt. En dat je dus altijd met je meedraagt, in alles wat je doet.

Een motto van dit boek is dat het erom gaat dat gewone mensen gewone dingen doen en dat doen als christen en als onderdeel van een gemeenschap, van de kerk. en waar dit boek me toe uitdaagt vanuit de bijbel is om een vorm te vinden waarin de kerk aanwezig wordt in de stad en in de straat als toegankelijke gemeenschap van gewone mensen die gewone dingen doen terwijl ze houden van Jezus en van elkaar.

Maar daar ligt de bijbelse gedachte achter die je hier zo duidelijk tegenkomt in Handelingen 2 dat deel zijn van de kerk, of liever gezegd samen gemeente zijn en midden in de samenleving open staan voor anderen, dat dat bij onze identiteit hoort, het zit in je vingerafdruk.

En dat komt omdat in het plan dat God heeft om van deze wereld weer iets goeds te maken, de gemeente een vitale rol heeft. De kerk is niet alleen maar een plek of een groep waarin we iets goeds over Jezus vertellen. De kerk is zelf onderdeel van het goede nieuws van God aan de wereld. Het goede nieuws is dat er een gemeente is waar mensen weer leren om niet voor zichzelf te leven maar voor de ander.

Het goede nieuws is dat er in onze samenleving een groep is, heel veel groepen, allerlei kerken, en gemeenschappen, en kringen, waar we leren dat het leven goed wordt als je alles met elkaar deelt. De kerk is een plek waar je wezen moet als je gered wilt worden zoals we hier in Handelingen 2 lezen.

Daar word je gered.

Gered waarvan?

Van je financiële problemen. Kijk maar: hier wordt uitgedeeld aan wie te weinig heeft.

En weet je waar je nog meer van gered wordt? Van je verslaving aan je spullen, aan je bankrekening, aan al dat geld dat je voor de zekerheid toch maar achter de hand houdt, want je weet maar nooit, hier word je van die slavernij gered: kijk maar, mensen verkopen hun land en vinden het echt geen zonde maar hebben er plezier in, omdat ze er zoveel goeds mee kunnen doen voor een ander.

De kerk is onderdeel van het goede nieuws, want hier word je gered van eenzaamheid, op dit moment een van de grootste problemen in de stad, mensen die eenzaam zijn, bejaarden die nooit bezoek krijgen, gescheiden moeders die het alleen moeten zien te roeien met hun kinderen: kijk maar: dagelijks komen ze bij elkaar over de vloer, ze eten samen, ze betekenen zo veel voor elkaar.

Hier is redding, bij Jezus die als levende illustratie bij zijn onderwijs een kerk inricht waar redding is: redding van onze verslaving aan onze privacy, ons eigen leven, onze eigen tijd, ons eigen inkomen, ons ik ik ik.

Zou het kunnen dat er ook vandaag aantrekkingskracht uitgaat van een kerk waar deze redding niet alleen verkondigd wordt met woorden maar live wordt voorgeleefd?

Ik heb hoop dat dit kan.

Dat kan als zo'n kerk dichterbij mijn persoonlijke leven komt te staan en als de kerk dichterbij de samenleving komt te staan. Dat kan als in onze eigen gemeente de kring veel meer gezien gaat worden als platvorm van het evangelie, als levend bewijs van redding van je egoïsme.

Ik had dit boek gelezen de laatste weken. En ik kwam de volgende situaties tegen die me allemaal verlangend maakten naar een kerk die niet alleen naast van alles en nog wat ook kringen heeft, maar die uit kringen bestaat. Uit levende gemeenschappen van mensen die hun gewone leven met elkaar willen delen.

Dia 6

En daarom zeg ik na lezing van Handelingen 2, met een gebed om de Heilige Geest, die ons leert dat onze identiteit is dat we van Christus en zijn kerk zijn: daarom zeg ik :

Lang leve de kring.

Leve de kring voor Jonna, die aangeeft te overwegen om lid van een andere kerk te worden. ze komt uit Rotterdam en is heeft hier weinig familie en vrienden en ze hoopte hier in de kerk in de kerk vrienden te maken. En daarom kwam ze elke zondag in de kerk, maar daar maak je geen vrienden. Nee, daarvoor is een kring nodig van mensen die vrienden willen zijn.

Lang leve de kring.

Voor Henk, die in het buitenland een stage heeft gehad, en daar op een indrukwekkende manier met de ellende van de wereld maar ook met de kracht van het evangelie in aanraking kwam en die nu met zoveel vragen weer terug is, maar wel aanvoelt dat hij een kring om zich heen nodig heeft, voor zijn vragen, voor zijn idealen. Lang leven we are one.

Lang leve de kring.

Voor Clara die haar attestatie na een half jaar vanuit een andere vrijgemaakte kerk in de provincie nog steeds niet heeft ingeleverd. Ze heeft thuis de ervaring opgedaan dat men haar eigenlijk maar een vreemd kind vindt, zo kunstzinnig type die almaar lastige vragen stelt en zo vreemd idealistisch is. Ik gun haar zo graag een kring waarin ze kan merken dat haar creativiteit en dat zij niet zo doorsnee is, juist op prijs wordt gesteld. Maar in het boekje zie ik dat ze zou komen te horen bij een kring die amper functioneert en zelden bij elkaar komt.

Leve de kring voor Wim en Chantal. Zij is niet christelijke van huis uit, hij wel. Ze komt af en toe in de kerk maar heeft moeite om de draad vast te houden. Gelukkig kan ik zeggen dat er volgend jaar weer een Alpha cursus van start gaat. Een intensieve kring die drie maanden lang wekelijks bij elkaar komt, waarin ze ervaring opdoet met eten, bidden en beminnen in de praktijk. Maar daarna, is er dan een kring die dit voortzet?

Leve de kring voor Martin en Geert, die gisteren op roze zaterdag een prachtige dag hebben gehad met zijn tweeën en die eigenlijk ook best met Christus willen leven en iets in de kerk willen doen, maar daar zoveel weerstand voelen om hun anderszijn. Waar is een kring waar ze welkom zijn en zonder reserve worden opgenomen en waar het gesprek van hart tot hart gevoerd wordt over wat God wil met ons leven en met onze seksuele vragen en worstelingen, wacht even, niet alleen van homo's maar net zo eerlijk ook van hetero's?

Leve de kring. Voor jou, maar ook voor je burens? Je hebt best af en toe een goed gesprek maar om hen mee te nemen naar de kerk, dat is ook zo'n stap. En daarom bedacht je: ik ga mijn verjaardag niet langer in meerdere fases vieren, een voor mijn vrienden uit de kerk en een voor mijn familie, en een voor mijn niet kerkelijke burens en collega's. Ik maak er een groot feestje van.

Leve de kring.

Voor de Oosterkerk en de Oosterpark, onze kerk staat in deze wijk. Maar onze mensen wonen meest in Beijum of de Hunze, en als we al in de Oosterpark wonen dan doen we dat tijdelijk, want je wilt natuurlijk vooruit in je leven. En je wilt leuk wonen.

En dan hoor je van mensen in de kerk bij wie God op het hart legt: zou je niet in deze wijk waar de kerk staat meer voor mensen hier kunnen betekenen, door naast ze te gaan wonen, door hun leven met hen te delen, niet door bijzondere acties, maar door als gewone Groninger, gewone dingen te doen, hier in de wijk vanuit je identiteit dat je van Christus en van de kerk bent.

Het staat zo ver van ons weg. We hebben er aparte trainingen voor nodig om weer te leren hoe we als gewone mensen onze gewone dingen kunnen doen met de opzet om daarin christen te zijn en daarin lid van zijn gemeente te zijn. Jammer dat zulke trainingen nodig zijn, maar geweldig dat ze er dan toch maar zijn. Waar is de kring die als kring aan zo'n training mee wil doen? Ik heb het over de zogeheten Bamboo training: www.bam-boo.nl

Leve de kring.

Wil jij nu je Handelingen 2 hebt gelezen de uitdaging aangaan om Handelingen 2 ook mee te maken, wil je de uitdaging aan gaan om te groeien in deze nieuwe identiteit: in alles lid van Christus en in alles lid van de kerk zijn, als levensstijl?

Laten we erover zingen. Psalm 133.